

**Uchwała nr XLI/230/10
Rady Gminy w Kadzidle
z dnia 16 marca 2010 r.**

w sprawie zatwierdzenia Planu Odnowy Miejscowości Piasecznia

Na podstawie art. 6 i 18 ust. 2 pkt 6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) uchwała się, co następuje:

§ 1

1. Zatwierdza się Plan Odnowy Miejscowości Piasecznia przyjęty Uchwałą Zebrania Wiejskiego Mieszkańców Sołectwa Piasecznia, stanowiący załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Jacek Płoski

Załącznik do uchwały nr XLI/230/10
Rady Gminy w Kadzidle
z dnia 16 marca 2010 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI PIASECZNA

SPIS TREŚCI

I. CEL I ZAKRES FUNKCJONOWANIA PLANU	2
II. SYTUACJA SPOŁECZNO-EKONOMICZNA WSI I GŁÓWNE KIERUNKI JEJ ROZWOJU	2
2.1. Ogólna charakterystyka miejscowości	2
2.2. Infrastruktura techniczna i społeczna	9
2.3. Dziedzictwo kulturowe	11
2.4. Stopień aktywności społeczeństwa	12
III. ANALIZA SWOT ORAZ WIZJA ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI	12
3.1. Mocne i słabe strony wsi oraz szanse i zagrożenia jej rozwoju	12
3.2. Wizja dynamicznego rozwoju wsi	18
3.3. Realizacja zadań i projektów	19
3.4. Opis przedsięwzięcia	22
IV. ZARZĄDZANIE I PROMOCJA PROJEKTU pn. <u>Przebudowa budynku z adaptacją na świetlicę wiejską</u>	24
V. SYSTEM WDRAŻANIA I PROMOCJA PLANU	24

I. CEL I ZAKRES FUNKCJONOWANIA PLANU

Plan Odnowy Miejscowości Piasecznia jest strategicznym dokumentem opracowanym dla tej miejscowości na lata 2010 - 2020.

W dokumencie uwzględniono założenia przestrzennego zagospodarowania wsi, w tym przeznaczenia terenów i planowanych inwestycji infrastrukturalnych wynikające głównie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Kadzidło. Plan zagospodarowania przestrzennego dla Gminy Kadzidło, w tym również dla msc. Piasecznia jest w trakcie opracowywania.

Niniejszy Plan zawiera charakterystykę miejscowości oraz wypracowaną przez mieszkańców wizję jej rozwoju. Określa niezbędne do realizacji zadania zmierzające poprawy atrakcyjności wsi – jej odnowy.

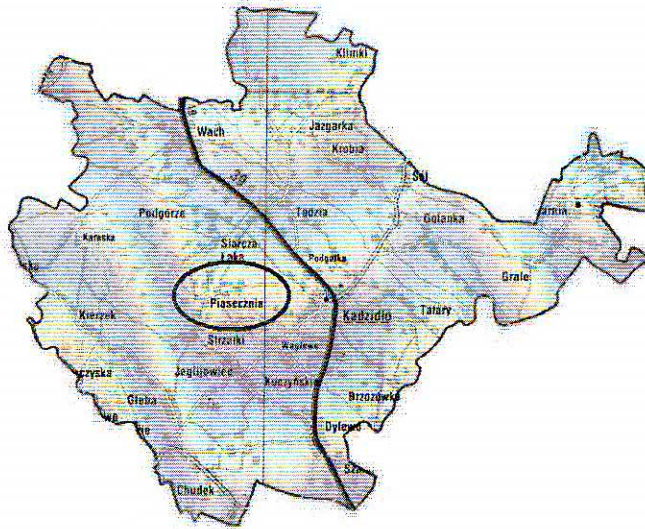
Zawiera opis przedsięwzięć planowanych do realizacji do roku 2020 ze środków własnych, środków Unii Europejskiej, budżetu państwa i innych.

II. SYTUACJA SPOŁECZNO – EKONOMICZNA WSI I GŁÓWNE KIERUNKI JEJ ROZWOJU

2.1. Ogólna charakterystyka miejscowości

Piasecznia – to pięknie położona kurpiowska wieś o powierzchni 4294 ha. Jest jedną z 24 wsi gminy Kadzidło i jednocześnie sołectwem. Od siedziby Gminy – Kadzidła oddalona jest zaledwie o 5 km.

Miejscowość zamieszkuje 308 osoby (stan na dzień 31.12.2009r.).

Usytuowanie miejscowości na tle Gminy Kadzidło

Najrozleglejsza wieś w gminie – ma 12 km długości i do 6 km szerokości, z „dzielnicami”: Biele, Dębienica, Jackowe Góry, Kalinowe Góry, Karaska, Kosiary, Płudy i Podkadzidle. Większą część powierzchni Piasecznia zajmują zalesione wydmy (od strony Kierzka i Gleby), łąki, pastwiska i torfowisko Karaska (od strony Kadzidła i Wachu). Nazwa wsi zdradza, jak ubogie są tu gleby.

Do niedawna wieś była znana z wypalania węgla drzewnego. Niektórzy mieszkańcy zachowali retorty – specjalne stalowe kotły do wypalania, lecz już ich nie używają.

W Piasecznia zachowały się fundamenty młyna i tartaku z okresu międzywojennego. W pobliskim lesie przetrwał zarośnięty drzewami dół będący pozostałością po kopalni bursztynu. We wsi znajdują się liczne krzyże i kapliczki, najstarsze z 1906r. Jedna z ciekawszych kapliczek znajduje się w centrum wsi, na

rozstaju dróg. Słupową kapliczkę otaczają drzewa. Niestety, już nie ma w niej figurki świętego.

Cmentarz wojenny w Piaseczni, opisany jako groby żołnierskie z 1920 r., w rzeczywistości jest śladem walk w czasie I wojny światowej.

W lesie od strony wsi Gleba, w pobliżu uroczysk Piasecznia i Dzieciołki oraz bagna Karaska, znajdują się pozostałości partyzanckiego obozowiska. Zachowały się ślady schronów otoczonych okopem i miejsce po studni. Tu w latach 1947-1948 ukrywała się grupa sztabowa 16. Okręgu Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, dowodzonego przez por. Józefa Kozłowskiego Lasa. Porucznik **Józef Kozłowski „Las** „ (1910 – 1949) pochodził z ob. Łotwy. Był członkiem „Legionu Polskiego” na Wieleńszczyźnie (utworzonego w 1944 r. przez hitlerowców). Po przybyciu „Legionu” na Mazowsze, nawiązał kontakt z Armią Krajową i Narodowym Zjednoczeniem Wojskowym (NZW), prowadzącymi walkę z komunistycznym reżimem. W 1947 r. por. Las został komendantem 16. Okręgu Warszawskiego NZW Mazowsze. Schrony 15-osobowej grupy sztabowej Okręgu mieściły się w lesie koło Piaseczni.

W czerwcu 1948 r. 1,5 tys. uzbrojonych funkcjonariuszy państwowych, po donosie swojego agenta (a zarazem żołnierza rezerwy NZW), okrążyło grupę Lasa. Zginęło 4 jego żołnierzy, pozostali zostali aresztowani (w tym żona Lasa) i przez Sąd Rejonowy w Ostrołęce skazani na śmierć (na procesie pokazowym w kinie Jantar). Porucznik Józef Kozłowski Las został stracony w 1949 r. w więzieniu na Mokotowie w Warszawie.

Po rozbiciu komendy Okręg kontynuował działalność. Dopiero w 1953 r. padł patrol Stanisława Grajki Mazura w Dudach Puszczańskich, a w 1955 r. grupa Jana Rogińskiego – ostatnia zbroja grupa 16. Okręgu NZW.

Przy drodze między Glebą a Jeglijowcem stoi w lesie zapomniany pomnik. Dwa kamienie z uszkodzonymi tablicami, prawdopodobnie upamiętniają wydarzenia w Piaseczni.

Karaska – kolonia Piaseczni, zamieszkała przez kilkanaście osób. Koło pozostałości leśniczówki Karaska rosną 2 pomniki przyrody – lipa drobnolistna, o wysokości 32 m i obwodzie pnia 280 cm oraz imponujący dąb o wysokości 32 m i obwodzie pnia 406 cm. Prawdopodobnie ten dąb jest najstarszym drzewem na Kurpiach.

W pobliżu leśniczówki, w głębi lasu, znajduje się opuszczone ogromne gniazdo bociana czarnego i bielika (z rodziny jastrzębiowatych, czasem zaliczonego do podrodziny orłanów; uwiecznionego w godle Polski).

Jedyna czynna wąskotorowa linia kolejowa na Kurpiach przecina torfowisko Karaska. Służy kopalni do transportu wydobywanego torfu.

Rezerwat przyrody Karaska – Jerzy Wiśniewski, badacz dziejów osadnictwa w Polsce, w dziele Początek i rozwój nowego osadnictwa w ziemi łomżyńskiej w końcu XIV i w XV wieku wymienił Karaskę wśród średniowiecznych nazw puszczańskich jezior. Dziś jest to torfowisko Karaska, znane też jako bagno Karaska, największe torfowisko wysokie na Nizinach Środkowopolskich i jedno z największych w Polsce (torfowiska wysokie stanowią 6% polskich torfowisk). Ponad 400 ha torfowiska nad rzeką Piasecznicą od 2000 r. ochrania rezerwat przyrody, a przeszło 300 ha należy do czynnej kopalni torfu Karaska.

Występują tu mszary wysokie i przejściowe – rzadkie i ginące w Polsce naturalne zbiorowiska roślinne torfowiskowe. Karaska jest naturalnym środowiskiem życia rosiczki okrągłolistnej, bagna zwyczajnego, turzycy strunowej, turzycy bagiennej, widłaka jałowcowatego, modrzewnicy zwyczajnej i torfowca czerwonego. Zdomowały się tu: cietrzewie, żurawie, derkacze, kszyki, pustułki, bekasy, bataliony i brodźce. To również doskonałe miejsca lądowe kaczek, gęsi, czapli i kruków. Żyją tu też: jaszczurki, żmije zygzakowate, kumaki naziemne, żaby trawne i zielone. Rezerwat jest ostoją łośia, dzika, jelenia i sarny.

Okolice rezerwatu przyrody Karaska są popularnym miejscem jesiennych zbiorów żurawiny.

Piasecznica – wypływa w okolicy wsi Bandysie, a z Omulwią, której jest lewym dopływem, łączy się we wsi Kruki. Jest jedyną rzeką mającą źródło i ujście na Kurpiach. Przepływa przez rezerwat Karaska. Została częściowo uregulowana.

W Piaseczni urodziła się **Apolonia Nowak** (w 1944 r.), wszechstronna artystka ludowa. Rozpropagowała nową odmianę okrągłej wycinanki kurpiowskiej – środkowe pola tradycyjnych geometrycznych gwiazd wypełnia scenami religijnymi, historycznymi i portretami. Robi także palmy, pisanki, kwiaty z bibuły i kierce. Jej prace znajdują się w wielu muzeach i w kolekcji papieskiej. Ale sławę przyniosła jej barwa i potęga głosu – śpiewa białym głosem (śpiewokrzykiem). W repertuarze ma tradycyjne pieśni w gwarze kurpiowskiej: rzewne (leśne), weselne i kolędy. Współpracuje z zespołami Ars Nova (CD Zaświeć niesiądzu – pieśni kurpiowskie Apoloni Nowak i CD Anatomia kobyły. Kurpiowskie i mazowieckie piosenki ludowe

na dawnych instrumentach) oraz ze Swoją Drogą Trio (CD Pola). Nagrywa dla radia i telewizji. Artystka mieszka w Kadzidle.

Pieśni leśne zebrane na płycie Zaświeć niesądzu zainspirowały reżysera Mariusza Grzegorzka - w 1995 r. zrealizował film muzyczny Panny smutne, z udziałem Apolonii Nowak. Płyta Anatomia kobyły w 2003 r. była nominowana do Nagrody Akademii Fonograficznej Fryderyk w kategorii Album Roku Muzyka Wokalna.

Sytuację demograficzną wsi na przełomie ostatnich 10 lat przedstawia poniższa tabela.

Rok	Liczba mieszkańców
1999	313
2000	315
2001	315
2002	308
2003	312
2004	302
2005	306
2006	309
2007	308
2008	307
2009	308

(dane z ewidencji ludności Urzędu Gminy w Kadzidle)

Jak wynika z przedstawionej tabeli z każdym rokiem liczba mieszkańców ulega niewielkim zmianom. Miejscowość charakteryzuje korzystna struktura wiekowa. Zdecydowaną większość stanowią mieszkańcy w wieku produkcyjnym i młodszy, co obrazuje poniższa tabela.

Przedział wiekowy	Liczba mieszkańców
0 – 18 lat	77 mężczyźni 40 kobiety 37
wiek produkcyjny 19-65 lat	183 mężczyźni 105 kobiety 78
wiek poprodukcyjny powyżej 65 lat	48 mężczyźni 16 kobiety 32

(dane z ewidencji ludności Urzędu Gminy w Kadzidło na dzień 31 grudnia 2009 r.)

Mieszkańcy wsi to przede wszystkim rolnicy. Ich głównym źródłem utrzymania jest praca w rolnictwie. Funkcjonuje 98 indywidualnych gospodarstw rolnych, które charakteryzują się dużym pogłowiem bydła mlecznego. Ponad połowę – 55 sztuk - stanowią duże gospodarstwa rolne (powyżej 7 ha) .

Niewielka grupa ludności pracuje poza rolnictwem. Występuje tu, podobnie jak w całej gminie wysoka stopa bezrobocia i dlatego też znaczna część mieszkańców znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, co zmusza ich do korzystania z pomocy społecznej.

Mieszkańcy zaopatrują się głównie w miejscowości Kadzidło – siedzibie Gminy, w której występuje największe w gminie skupisko punktów handlowych i usługowych. Ułatwia im to dobre połączenie komunikacyjne z Kadzidłem. Połączenie z Ostrołęką – siedzibą Powiatu jest również dla mieszkańców dogodne.

Analiza organizacji i stowarzyszeń mieszkańców

Nazwa organizacji	Tak	Nie
Kółka Różańcowe	x	
Ochotnicza Straż Pożarna		x
Koło Gospodyń Wiejskich		x
Inne		x

Nieruchomości położone na terenie wsi pełniące funkcje społeczno-kulturalne, sportowe, kultu religijnego.

Nazwa	Tak	Nie
Budynek szkoły podstawowej – do remontu	x	
Boisko sportowe – do remontu	x	
Miejsce kultu religijnego – przydrożne kapliczki	x	

2.2. Infrastruktura techniczna i społeczna

Przez teren wsi przebiegają dwie drogi powiatowe: Kadzidło – Piasecznia – Gleba oraz Wach – Piasecznia. Pierwsza z nich jest o nawierzchni bitumicznej, która została wykonana w 2008 r. Druga droga posiada nawierzchnię żwirową.

Na terenie wsi znajdują się drogi gminne:

1. droga Kuczyńskie – Strzałki – Piasecznia
2. droga Jeglijowiec – Piasecznia
3. droga Piasecznia kol. Biele
4. droga Piasecznia kol. Koszary
5. droga Kadzidło – Strzałki – Piasecznia

Nawierzchnia drogi Kadzidło – Strzałki – Piasecznia posiada nawierzchnię bitumiczną wykonaną została w latach 2004-05 w ramach środków SAPARD.

Droga Jeglijowiec – Piasecznia przebiega głównie przez teren użytków zielonych i jest drogą żwirową. Przebiega przez rzekę Piasecznicę, na której znajdował się most o zawężonej szerokości – w 2006 r. został przebudowany na przepust z blachy stalowej. Droga w kol. Koszary to niewielkiej długości ciąg komunikacyjny łączący drogę powiatową z drogą gminną.

Droga gminna Kadzidło – Strzałki – Piasecznia łączy bezpośrednio miejscowość Piasecznia z miejscowością gminną. Posiada nawierzchnię żwirową. Gmina zleciła opracowanie dokumentacji technicznej na przebudowę drogi. Oświetlenie uliczne nie budzi większych zastrzeżeń.

Miejscowość Piasecznia nie jest zwodociągowana. Nie ma też kanalizacji sanitarnej. Istnieje natomiast łatwy dostęp do telefonii komórkowej i stacjonarnej.

W 2007 r. wykonana została w miejscowości dwie oczyszczalnie przydomowe. Pozostałe gospodarstwa domowe gromadzą ścieki w zbiornikach bezodpływowych.

W Piaseczni występuje zabudowa jednorodzinna, budynki ogrzewane są węglem kamiennym. Podobnie jak w całej gminie dostrzega się też problem związany z gospodarką odpadami. Do 2004 roku na terenie wsi funkcjonował wiejski punkt gromadzenia odpadów. Obecnie mieszkańcy gromadzą śmieci w pojemnikach, które cyklicznie są odbierane przez 4 firmy zajmujące się zbiórką i wywozem odpadów komunalnych. Na dzień 31 grudnia 2009 r. 48 gospodarstwa domowe były wyposażone w pojemniki do zbiórki odpadów komunalnych. Ułatwieniem dla mieszkańców jest uruchomiony przez Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej sp.z.o.o. Punkt Gromadzenia Odpadów w Kadzidle, gdzie można dostarczać odpady wielkogabarytowe, gruz, stłuczkę szklaną, sprzęt elektryczny i elektroniczny, makulaturę, tworzywo sztuczne. Odpady te z określoną częstotliwością są wywożone do zakładów recyklingu i utylizacji.

Dzieci klas I – III uczęszczają do Szkoły Podstawowej w Piaseczni, która jest filią szkoły w Kadzidle, zaś starsze klas IV-VI do szkoły podstawowej i gimnazjum w Kadzidle, gdzie dowożone są autobusami szkolnymi. Po ukończeniu gimnazjum

mogą kontynuować naukę na terenie gminy. Taką możliwość daje im Zespół Szkół Powiatowych w Kadzidle, który dysponuje bogatą ofertą szkół.

Dogodne położenie wsi, dość duża powierzchnia lasów, łąk – to wszystko powoduje, że wieś jest miejscem bardzo atrakcyjnym.

Mieszkańcy dbają o swoją wieś, zależy im na jej dynamicznym rozwoju. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Kadzidło wskazuje się na rozwój funkcji rekreacyjnej tej miejscowości. Przyjmuje się również podejmowanie działań ukierunkowanych na rozwój budownictwa letniskowego i zaplecza turystycznego, jak też budowę tras turystyki pieszej, rowerowej i konnej bowiem piękne położenie wsi stwarza możliwość rozwoju turystyki, w tym też powstawanie gospodarstw agroturystycznych. Zgodnie z kierunkami zagospodarowania obszaru wsi wskazanymi w „Studium...” przewiduje się realizację zabudowy usług i rzemiosła, które nie wpływają pogarszająco na środowisko .

2.3. Dziedzictwo kulturowe

Gmina Kadzidło posiada wiele zabytków, jednak te, które się zachowały są godne uwagi i zainteresowania. Ochronie podlegają zlokalizowany w Kadzidle kościół parafialny z drugiej połowy XIX wieku oraz rzymsko-katolicki cmentarz parafialny, plebania z końca XIX w., kaplica cmentarna drewniana z końca XIX w oraz prywatne domy mieszkalne i budynki gospodarcze na terenie całej gminy.

Gmina Kadzidło jest jednym z najbardziej znanych ośrodków sztuki kurpiowskiej zachowanej w zdobnictwie (kwiaty i bibuły z gęsiich piórek, kierce, pająki, pieczywo obrzędowe) wycinankarstwie, hafciarstwie, koronkarstwie, budownictwie, strojach oraz obróbce bursztynu.

Centrum Kultury Kurpiowskiej, Zagroda Kurpiowska, współpracuje z twórcami ludowymi w zakresie promocji i ochrony dziedzictwa kulturowego. Twórcy ludowi zamieszkujący miejscowość Piasecznia uczestniczą corocznie w różnego rodzaju kulturalnych (tj. Wesele Kurpiowskie, Niedziela Kadzidlańska, Śladami Kurpiów, Ginące Zawody).

2.4. Stopień aktywności społeczeństwa

Mieszkańcy wsi są bardzo aktywni, uczestniczą w życiu społecznym i kulturalnym gminy. Uczestniczyli w budowie budynku, w którym przez wiele lat mieściła się szkoła podstawowa. Budynek jest w bardzo złym stanie technicznym i aby właściwie spełniał swoją rolę konieczna jest jego przebudowa. Istnieje też konieczność zagospodarowania terenu wokół budynku. Mieszkańcy uczestniczyli wielokrotnie w budowie dróg asfaltowych i żwirowych. Wkład ten finansowy lub w postaci pracy własnej wyróżnia miejscowość na tle innych.

Ogromne zaangażowanie mieszkańców można było też dostrzec przy renowacji kościoła w Kadzidle, jak również innych obiektów sakralnych w parafii Kadzidło, do której należą mieszkańcy Piasecznia. Włączyli się w to dzieło poprzez własną pracę jak też wkład finansowy. W Święta Wielkanocne i inne uroczystości kościelne mieszkańcy uczestniczą w procesjach w strojach kurpiowskich.

Biorą też udział w imprezach społecznych i integracyjnych. Mieszkańcy pomagają sobie w pracach polowych, organizują własne uroczystości społeczno – kulturalne.

III. ANALIZA SWOT ORAZ WIZJA ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI

3.1. Mocne i słabe strony wsi oraz szanse i zagrożenia jej rozwoju

Analiza zasobów miejscowości

Lp.	Analiza	Ocena sytuacji
1.	Co wyróżnia miejscowość	- atrakcyjne środowisko przyrodnicze - bogate tradycje kurpiowskie - dobry stan infrastruktury drogowej
2.	Jakie pełni funkcje	- wieś jest typowo rolnicza - jest miejscem zamieszkania dla 308 osób
3.	Kim są mieszkańcy	- rdzenna ludność miejscowości
4.	Co daje mieszkańcom	- praca na roli

	utrzymanie	- praca najemna w handlu i usługach głównie w zakładach poza miejscowością
5.	Jak wieś jest zorganizowana	- Rada Sołecka - budynek komunalny wykorzystywany częściowo jako świetlica , z uwagi na stan techniczny, brak ogrzewania bardzo ogranicza możliwość częstych spotkań mieszkańców, twórców ludowych, dzieci i młodzieży
6.	Co można zaproponować dzieciom i młodzieży	- brak zaplecza sportowego
7.	Jakie obyczaje i tradycje wieś rozwija	- tradycje kurpiowskie - wynikające z przynależności religijnej np. majowe modlitwy i śpiewy przy przydrożnych krzyżach i kapliczkach, regularne modlitwy kół różańcowych
8.	Jak wieś wygląda	- wieś jest zadbane, posesje czyste, dobrze wyposażone gospodarstwa rolne w płyty obornikowe, zbiorniki na gnojowicę. Stan budynków dobra, posesje ogrodzone, zadbane
9.	Jaki jest stan środowiska	- dobry stan środowiska, czyste lasy
10.	Jakie są powiązania komunikacyjne	- miejscowość położona jest przy drodze asfaltowej, niedaleka odległość od miejscowości gminnej Kadzidło

Analiza zasobów miejscowości i jej charakterystyka pozwoliły wypracować katalog jej mocnych i słabych stron oraz potencjalne szanse i zagrożenia, które mogą mieć wpływ na przyszłość wsi i jej mieszkańców.